

OKUL ÖNCESİ ÖĞRETMENLERİNİN OKULLARINDA BULUNAN OYUN ALANLARINA YÖNELİK GÖRÜŞLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Evaluation Of Pre-School Teachers 'Views On The Playgrounds In The Schools

Hüseyin ÜZÜM

Orhan Sevinç Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi, Gaziantep/Türkiye

Rukiye Yasemin ÜZÜM

Kilis Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü, Kilis/Türkiye

Hatice ALINCAK

Gaziyurt Ortaokulu, Gaziantep/Türkiye

ÖZET

Okul öncesi dönemi çocuklarının gelişiminde genel anlamda oyunun faydası ve etkililiği çok önemlidir. Son yıllarda gelişmiş ülkelerin eğitim sistemlerine baktığımızda oyun kavramının çocukların gelişimi açısından önemli bir faaliyet olduğu görülmektedir. Bilim adamlarının birçoğuna göre çocuğu tanımak ve gözlemlenmenin en iyi yolu oyundur. Çocuklar oyun oynadığı esnada birçok beceri kazanırlar. Çocuk oyun vasıtasıyla yetişkinliğe geçiş dönemindeki becerilerini izleyerek pratik hale getirir ve mükemmelleştirir. Dolayısıyla çocukların topluma faydalı bireyler olması yönünde okul öncesi ve ilkokullarda oyun alanlarının öğrenciye eğitimsel kazanım açısından daha düzenli olması gerekmektedir. Bu çalışmanın amacı okul öncesi öğretmenlerinin, okullarda bulunan oyun alanlarıyla fikirlerini ortaya koyar. Çalışmada veri toplama aracı çalışmacı tarafından sunulan açık uçlu sorular okul öncesi öğretmenlerine sunulmuştur. Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden mülakat yöntemi kullanılmış olup, Gaziantep İl Millî Eğitim Müdürlüğüne bağlı okullarda görev yapan 20 okul öncesi öğretmeninden elde edilmiş olan veriler, içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir.

Çalışmanın sonucunda okul öncesi öğretmenlerinin, görev yaptıkları okulların oyun alanlarını yetersiz buldukları ve okul öncesi öğrencileri için uygun olmadığı yönünde görüş bildirdikleri gözlemlenmiştir. Araştırmaya katılan öğretmenler görev yaptıkları okulların oyun alanlarına ihtiyacı olduğunu belirtmişlerdir. Ayrıca öğretmenler çocukların eğitimsel anlamda gelişimi açısından okullarda bulunan oyun alanlarının katkısı olduğu, geniş olması gerektiği, eğitici oyun alanlarının olması, temiz ve hijyenik olması gerektiği ve bahçelerde bulunan zeminin öğrencinin güvenliği açısından düzenli olması gerektiği neticesine varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi, Öğretmen, Oyun alanları

ABSTRACT

The benefit and effectiveness of the game in general are very important in the development of preschool children. When we look at the education systems of developed countries in recent years, it is seen that the concept of play is an important activity for the development of children. The game is the best way to recognize and observe the child, according to many scientists. Children acquire a lot of skills while playing. The child makes practical and perfect by following his skills during the transition to adulthood through play. Therefore, playgrounds in pre-school and primary schools should be more regular in terms of educational attainment for the students in order to be beneficial individuals for the society. The purpose of this study is to reveal the views of preschool teachers with the playgrounds in schools. In the study, open-ended questions presented by the data collection tool worker were presented to pre-school teachers. Interview method, which is one of the qualitative research methods, was used in the study, and the data obtained from 20 pre-school teachers

working in schools affiliated to Gaziantep Provincial Directorate of National Education were analyzed by content analysis method.

As a result of the study, it was observed that preschool teachers found the schools they work inadequate in their playgrounds and expressed their opinions that they are not suitable for preschool students. The teachers participating in the research stated that the schools they work in need for playgrounds. In addition, it was concluded that the playgrounds in the schools contribute to the educational development of children, they should be large, educational playgrounds should be clean and hygienic, and the ground in the gardens should be regular for the safety of the student.

Keywords: Preschool, Teacher, Playgrounds

1. GİRİŞ

Eğitimciler; Bireyin çocukluğunun ilk dönemlerini kritik zaman dönemleri olarak adlandırmışlardır. Bireyin çocukluğunu tanıması ve etrafındaki nesnelere anlamlandırması genelde ilk dönemlerde başlayıp, bu süreci oyun yoluyla uyumlu hale getirmektedir (Gül, 2006). Bireylerin oyun faaliyetleri içinde hedeflerini gerçekleştirmeye dönük çeşitli hareketler içinde oldukları gözlemlenir (Ayan, Alıncak, Tuzcuoğulları, 2015). Oyun, çocukluk evresinin en etkili dönemidir. Bu anlamda yeni ilişkiler içerisine giren ve çevresinde olup biteni anlamaya çalışan çocuk bunu oyun yolu ile yapar. (Koçyiğit, Tuğluk, 2007; Alıncak, Yıkılmaz, Uğurlu 2017). Oyun ile eğitim kişinin bilgileri iyi öğrenmesi bellekte uzun süre kalmasına katkı sağlayıp; bununla birlikte kişi de mukayeseli düşünme yeteneğini geliştirip, karar verme ustalığının geliştirir. Oyunla eğitim aynı zamanda kişinin olumlu davranışlar sergilemelerine katkı sağlamaktadır (Öztürk, 2016a).

Dünyanın her yerinde özellikle çocukluğun ilk dönemlerinde oyun doğrudan eğitim programlarının merkezi olarak görülmekte ve sürecin uygulanmasında ve planlanmasında en etkili araç olarak kabul edilmektedir. Ülkemizdeki Okul öncesi eğitim kurumlarındaki temel ilke birçok ülkedeki ilkeyle aynı durumdadır. Bu ilkelerin başlangıcı ise eğitimin oyun temelli olmasıdır. MEB'e bağlı okul öncesi eğitim kurumlarının Eğitim Programlarına göre; Çocuk öğrenmeyi oyunla öğrenir, içinde bulunduğu dünyayı oyun yolu ile tanır ve kendisini de oyun esnasında ifade eder, bir takım yaratıcı özelliklerini ve becerilerini oyun oynadığı sürede elde eder (MEB, 2013).

Dansky ve Silverman (1973) Oyun kelimesini şöyle tanımlamaktadır. Özümlemenin uyuma üstünlük kurması oyundur.(Gunsberg, 1983).çocukların kendilerini ifade etmeleri için oyun faaliyetlerine izin vererek, yaratıcı özelliklerinin ortaya belirgin bir biçimde çıkacağını ve artışa yol açılabileceğini ileri sürmektedir. Çocuk her şekilde oyun kavramı ile tanışmaktadır (Timmons, 2003).

İnsanlığın var oluşundan bu güne kadar oyun kavramı da beraberinde bir takım değişimlere uğrayarak ve gelişerek devam eden, en doyurucu kaynaklarından biridir (Tuğrul, 2010). Oyun aktiviteleri çocukların ihtiyaçları doğrultusunda tatmin olmasını sağlayan bir etkinlik sürecidir (Ayan, Ergin, Alıncak, 2017). Çocuklar oyun sayesinde çevresi ile daha iyi iletişim kurar ve onları daha iyi tanıyarak edindiklerini de oyunlarına dâhil ederler (Üçer, 1985; Alıncak, 2016).Oyun; çocuklarda özellikle de okul öncesi dönemindeki çocuklarda yaşamın vazgeçilmez bir parçasıdır. Oyun her ne kadar da yetişkin bireyler tarafından farklı bir şekilde algılansa da çocuğa göre oyun, onun en önemli ve en ciddi uğraşdır. Bu sebeple Yetişkin bireylerin çocuklarının gelişimi için onlara bağımsız ve güven duyabilecekleri oyun ortamı oluşturmaları gerekir. (Aydın, 2008). Oyun; çocuğu yaşama hazırlayan, hayatına yön veren ve sosyal yaşamları içinde çocuğa doğru davranışları kazandıran en önemli etkidir (Alıncak ve Tuzcuoğulları, 2016).

İnsanlar yaklaşık olarak günlük yaşamlarının çoğunluğunu evlerinde ya da iş yerleri gibi kapalı alanlarda geçirmektedirler (Evans ve McCoy, 1998).Bu sebeple okullardaki bahçe ve spor alanları çocukları sağlığı için iyi bir fırsattır (Christodoulos, 2006). Milli Eğitim Bakanlığı ilköğretim kurumlar yönetmeliğinin 153. Maddesinde "okulda, öğrencilerin gezip oynamaları ve sportif faaliyette bulunmaları için çevre imkanlarından yararlanarak; Kum havuzu voleybol basketbol sahaları gibi yerler ile asılma, tırmanma, denge, atlama gibi araçlar sağlanır. Bu araçların düzenli olarak bakım ve onarımı yapılır" maddesine istinaden oyun alanlarının önemine değinilmiştir. (MEB,

İlköğretim kurumları yönetmeliği 153.Md. 2014). Sanayileşme ve Kentlerin yoğunluğunun artması beraberinde binaların yükselmesi ve oyun alanlarının daralmasıyla birlikte sosyal yaşantılarda bir takım değişimler olmuştur. Bu sebeple çocuklar binaların içerisine hapsolüp dışarda vakit geçirmeleri kısıtlanmış ve bununla birlikte oyun alanları kısıtlanmıştır.(Sivri, 1993). Bu değişimlerin sonucunda çocuklarda sokak kültürü kısıtlanmış ve dışarıdaki oyunları da yok olmaya başlamıştır. (Moore ve Floyd, 2004). Okullara ait uygulama bahçeleri özellikle çocukların buluşma mekanları haline gelmiştir. Ayrıca; okullar, eğitim öğretim alanlarının yanında bireylere iyi zaman geçirebilmeleri için gerekli ve önemli birer eğitim kurumlarıdır. (Özdemir, 2011; Aksoy, 2011, Ayan ve Ulaş, 2015). Okullara ait uygulama bahçeleri ve spor alanları çocuklar için önemli bir sosyal alanlardır. (Sanoff, 2002).

Yapılan çalışmalara bakıldığında ülkemizde okul bahçelerinde bulunan oyun alanlarına ilişkin sınırlı sayıda araştırma bulunmaktadır. Bu araştırma, okul öncesi kurumlarda çalışan okulöncesi öğretmenlerinin, okul bahçelerinde bulunan oyun alanlarına ait düşüncelerini araştırmak için ortaya konmuştur.

1. Görev yaptıkları okulun bahçesinin oyun alanları hakkında görüşleri nelerdir?
2. Görev yaptıkları okulun oyun alanlarına ihtiyacı var mı?
3. Görev yaptıkları okulun bahçesinde bulunan oyun alanlarının eğitimsel anlamda çocukların gelişmesine katkısı var mı?
4. Görev yaptıkları okulun oyun alanları ile ilgili önerileri nelerdir?

2. YÖNTEM

Bu araştırmada nitel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Nitel araştırma yöntemi ise kişilerin görüş ve düşüncelerinin derinlemesine ve araştırılma, incelenmesine imkan veren bir yöntem çeşididir. Bu nedenle çalışmanın deseni olgu bilim deseni seçilmiştir. Farkettiğimiz fakat konuyla ilgili derinlemesine bilginin olmadığı durumlarda ayrıntılı bir şekilde bilgilenmek için olgu bilim deseni kullanılır. (Yin, 1984; Yıldırım ve Şimşek, 2006).

2.1. Araştırma Grubu

Okulöncesi öğretmenlerin okul bahçelerinde bulunan oyun alanları hakkındaki fikirlerini belirlemek için açık uçlu soru formu, Gaziantep Milli Eğitim Müdürlüğünde çalışan 20 okulöncesi öğretmenine uygulanmıştır. Çalışma grubu ile ilgili veriler Tablo 1’de bulunmaktadır.

Tablo 1: Araştırma Grubuna (N = 20) Ait Kişisel Özellikler

Değişkenler	Guruplar	n	%
Görev Süreleri	1 – 5 Yıl	7	35
	6 – 10 Yıl	13	65
Eğitim	Ön lisans	2	10
	Lisans	16	80
	Lisansüstü	2	10

Tablo 1’de Çalışma denegine ait birtakım bireysel özellikler verilmektedir. Çalışmaya katılmış olan okul öncesi öğretmenlerinin mesleki deneyim yıllarını incelediğimizde, 7 (% 35) öğretmen 1–5 yıl arası, 13 (% 65) öğretmen 6–10 yıl arasında mesleki deneyime sahip olduğu bilinmektedir. Eğitim durumlarını incelediğimizde 2 (% 10) öğretmenin ön lisans mezunu olduğu, 16 (% 80) öğretmenin lisans mezunu olduğu, 2 (% 10) öğretmenin de lisansüstü eğitim yapmış oldukları bilinmektedir.

2.2. Açık Uçlu Soru Formunun Hazırlanması ve Uygulanması

Çalışmada kullanılması düşünülen görüşme formu için 120 okulöncesi öğretmeni ile yüz yüze okul bahçelerinde bulunan oyun alanlarıyla ilgili düşüncelerinin ne olduğuyula ilgili kendilerinden kompozisyon yazmaları istenmiştir. Yazılan kompozisyonlar ve bunla alakalı literatürden elde

edinilen bilgilerin sonucunda görüşme formunun taslak hali oluşturulmuştur. Araştırma amacıyla hazırlanmış olan ölçme aracının kapsam geçerliğini test etmede kullanılan mantıksal yollardan biride uzmanın görüşüne başvurmaktır (Büyüköztürk, 2006).Görüşme formu alanın uzmanlarına sunulmuş ve elde edilenler doğrultusunda lazım olan düzenleme ve düzeltmeler yapılarak 2 adet bireysel özellikleri belirleyen soru ve 4 adet açık uçlu sorudan oluşan görüşme formuna son hali verilmiştir.

Hazırlanmış olan görüşme formlarının son şekli Gaziantep de ki 20 okulöncesi öğretmenine uygulanmıştır. Yapılan uygulamada çalışmanın hedefi uygulanan kişilere anlatılmış kişilerin verecekleri yanıtların öneminden bahsedilmiş olup, katılanların cevaplarının sonucunda birden fazla ifade ortak temada toplanmıştır.

2.3. Verilerin Analizi

Araştırmada ki görüşme formlarından alınan veriler içerik analiz yöntemiyle analiz edilmiştir. Nitel çalışmalarda içeriğin analizi temalardan ve temaların analiz edilemesinde kullanılır (Yıldırım ve Şimşek, 2006). Yapılan çalışmalar sonucunda alınan bulgular farklı farklı kaydedilmiş grup ve kodlama alanında uzman olanlarla paylaşılıp onlarında fikirleri göz önünde bulundurularak analiz bölümüne geçilmiştir. Analiz kısmında bütün sorulara tema belirlenmiş veri ve temaların frekans ve yüzdeleri hesaplanarak oluşturulmuştur. Elde edilen veri değerlendirme bölümüne betimsel analiz kullanılmıştır. Son olarak raporlama yapılmış ve bulgular ortaya konulmuştur.

3. BULGULAR VE YORUM

Bu kısımda, MEB’de çalışan okul öncesi öğretmenlerinin okul bahçelerinde bulunan oyun alanlarıyla ilgili fikirlerini belirlemek için öğretmenlerle yapılan görüşmeler sonucunda ortaya çıkan veriler bulunmaktadır.

Tablo 2.Çalışma grubunun görev yaptıkları okulların bahçesindeki oyun alanları hakkında görüşlerinin dağılımı.

Temalar	n	%
Oyun alanları yeterli değil	13	40.7
Oyun alanları okulöncesi öğrencileri için uygun değil	12	37.5
Oyun alanları kısmen yeterli	5	15.6
Oyun alanları yeterli	2	6.2
Toplam	32	100

Tablo 2’de çalışma grubunun görev yaptıkları okulların bahçesindeki oyun alanları hakkında görüşlerinin dağılımı verilmektedir. Katılımcıların görev yaptıkları okulların bahçesindeki oyun alanlarına ait düşüncelerinin dağılımında 4 tema oluşmuştur. Buna göre; 13 öğretmen (%40.7) oyun alanlarının yeterli olmadığını, 12 öğretmen (%37.5) oyun alanlarının okulöncesi öğrencileri için uygun olmadığını, 5 öğretmen (%15.6) oyun alanlarının kısmen yeterli olduğunu, 2 öğretmen ise (%6.2) oyun alanlarının yeterli olduğunu ifade etmişlerdir.

Tablo 3.Araştırma grubunun görev yaptıkları okulların oyun alanlarına ihtiyacı hakkındaki görüşlerinin dağılımı.

Temalar	N	%
Evet, oyun alanlarına ihtiyaç var	18	90
Hayır, oyun alanlarına ihtiyaç yok	2	10
Toplam	25	100

Tablo 3’de araştırma grubunun görev yaptıkları okulların oyun alanlarına ihtiyacı hakkında görüşlerinin dağılımı verilmektedir. Katılımcıların okullarında oyun alanlarına ihtiyacı hakkındaki görüşlerinden 2 tema ortaya çıkmıştır. Bu temalar arasında yüzde sıralamasına göre, evet, oyun alanlarına ihtiyaç var (%90), hayır, oyun alanlarına ihtiyaç yok (%10) temalarının ortaya çıktığı görülmüştür.

Tablo 4. Araştırma grubunun okul bahçelerinde bulunan oyun alanlarının eğitimsel anlamda çocukların gelişimine katkısı hakkındaki görüşlerinin dağılımı.

Temalar	N	%
Katkısı var	16	80
Kısmen katkısı var	2	10
Katkısı yok	2	10
Toplam	20	100

Tablo 4’de çalışma grubuna ait okul bahçelerinde bulunan oyun alanlarının eğitimsel anlamda çocukların gelişimine katkısı hakkındaki görüşlerinin dağılımı verilmektedir. Katılımcıların okul bahçelerinde bulunan oyun alanlarının eğitimsel anlamda çocukların gelişimine katkısı hakkındaki görüşlerinden 3 tema ortaya çıkmıştır. Bu temaların yüzdelik sıralaması şöyledir: Katkısı var (%80), kısmen katkısı var (%10), katkısı yok (%10) temalarının ön plana çıktığı görülmüştür.

Tablo 5. Çalışma grubuna ait kişilerin görev yaptıkları okulların oyun alanlarıyla alakalı önerileri hakkındaki verilerin dağılımı.

Temalar	N	%
Eğitici oyun alanları yapılmalı	15	26.3
Oyun alanları güvenli olmalı	12	21.1
Oyun alanları geniş olmalı	12	21.1
Oyun alanları temiz ve hijyenik olmalı	10	17.5
Oyun alanlarının zemini düzenli olmalı	8	14
Toplam	57	100

Tablo 5’de yer alan çalışma grubunun görev yaptıkları okulların oyun alanlarına ilişkin önerilerinin dağılımı verilmektedir. Katılımcıların görev yaptıkları okulların oyun alanlarına ait düşüncelerinden 5 tema belirgin olmuştur. Katılımcı kişilerin birden çok tema ifade ettikleri görülmüştür. Bu temaların yüzdelik sıralaması şöyledir: Eğitici oyun alanları yapılmalı (%26.3), oyun alanları güvenli olmalı (%21.1), oyun alanları geniş olmalı (%21.1), oyun alanları temiz ve hijyenik olmalı (%17.5), oyun alanlarının zemini düzenli (%14) temalarının belirgin olduğu görülmüştür.

4. TARTIŞMA ve SONUÇ

Çalışmanın bu kısmında, okullarda bulunan oyun alanları ile ilgili olarak okul öncesi öğretmenleriyle yapılan görüşmeler sonucunda elde edilen veriler yer almaktadır.

Çalışma grubunun görev yaptıkları okulların oyun alanları hakkındaki düşüncelerine baktığımızda, en fazla oranı; oyun alanlarının yeterli olmadığını ve oyun alanlarının okul öncesi öğrencileri için uygun olmadığını ifade etmektedirler. Çalışmaya katılan okul öncesi öğretmenlerinin bazıları ise; oyun alanlarının kısmen yeterli olduğunu, belirtmişlerdir. Yapılan farklı araştırmalarda, okul bahçelerinin öğrencilerin zaman geçirmesi için yeterli ve uygun olmadığını sonucu ortaya çıkmıştır. (Ekinci ve ark., 2012, Karatekin ve Çetinkaya, 2013, Karaburun ve ark. al., 2015, Aksoy, 2011). Ayrıca, Alıncak, Öztürk ve Turak (2018) yapmış olduğu çalışmalarında ilkokullardaki; bahçe ve oyun alanlarının yetersiz olduğu sonucuna ulaşmışlardır.

Okul öncesi öğretmenlerinin görev yaptıkları okulların oyun alanlarına ihtiyacı hakkındaki görüşlerine baktığımızda, büyük çoğunluğu oyun alanlarına ihtiyaç olduğunu belirtirken, bazılarının ise oyun alanlarına ihtiyaç olmadığı yönünde görüş bildirdiği görülmektedir. Bu noktadan hareket ile okullarda oyun alanlarına genel anlamda ihtiyaç duyulduğunu söyleyebiliriz. Ekinci ve ark. (2012), Öztürk (2016b), çalışmasında okullardaki bahçe ve oyun alanlarının yeterli olmadığını belirtirken, Alıncak ve ark. (2018) ilkokul öğretmenleri ile yapmış oldukları çalışmalarında okullardaki oyun alanlarının ve bahçelerin yetersiz olduğu sonucuna ulaşmışlardır.

Araştırmaya katılan okul öncesi öğretmenlerinin okul bahçelerinde bulunan oyun alanlarının eğitimsel anlamda çocukların gelişimine katkısı hakkındaki görüşlerine baktığımızda büyük oranı; katkısı olduğunu ifade etmiştir. Ayrıca araştırmaya katılan bazı öğretmenler ise; kısmen katkısı

olduğu yönünde görüş bildirmişlerdir. Dolayısı ile oyun alanlarının öğrencilerin gelişimine katkısı olduğunu söyleyebiliriz. Yapılan çalışmalarda, oyun endeksli eğitim programlarının çocukların motor becerileri, dil, ve bilişsel-sosyal yönde gelişimlerinde olumlu katkılarının olduğu belirtilmektedir. (Çoruh, 2004; Özdenk, 2007; Gazezoğlu, 2007; Durualp, 2009; Kalaycıoğlu, 2011).

Ayan, Soylu, Bozdal, Alıncak (2017) yapmış oldukları çalışmasında oyunun ve oyun alanlarının öğrenme üzerinde ve çocukların gelişimi açısından büyük katkısı olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırmaya katılan okul öncesi öğretmenlerinin görev yaptıkları okulların oyun alanlarına ilişkin önerilerine baktığımızda, çoğunluğu; eğitici oyun alanları yapılması gerektiği, oyun alanları güvenli olması gerektiği ve oyun alanlarının geniş olması yönünde öneride bulunmuşlardır. Ayrıca okul öncesi öğretmenleri; oyun alanlarının temiz ve hijyenik olması gerektiğini, oyun alanlarının zemininin düzenli olması gerektiğini belirtmişlerdir.

Araştırmanın sonucunda okul öncesi öğretmenlerinin, görev yaptıkları okulların oyun alanlarını yetersiz buldukları ve okul öncesi öğrencileri için uygun olmadığı yönünde görüş bildirdikleri gözlemlenmiştir. Araştırmaya katılan öğretmenler görev yaptıkları okullarda oyun alanlarına ihtiyaçlarının olduklarını belirtmişlerdir. Ayrıca öğretmenler çocukların eğitimsel anlamda gelişimi açısından okullarda bulunan oyun alanlarının katkısı olduğu, geniş olması gerektiği, eğitici oyun alanlarının olması, temiz ve hijyenik olması gerektiği ve bahçelerde bulunan zeminin öğrencinin güvenliği açısından düzenli olması gerektiği neticesine varılmıştır.

KAYNAKÇA

Aksoy, Y, (2011). Çocuk Oyun Alanları Üzerine Bir Araştırma, İstanbul Aydın Üniversitesi Fen Bilimleri Dergisi, 3(6), 82-106.

Alıncak, F. (2016). Evaluation Of Opinions Of Primary School Teachers On The Method Of Education With Game, European Journal of Physical Education and Sport Science, 2(3):81-96.

Alıncak, F., Öztürk, M.A., Turak, T. (2018). Pedagogical Expectances From The Playgrounds In The School Gardens In Classroom Teachers. The Online Journal of Recreation and Sport, 7(4); 9-22.

Alıncak, F., Yıkılmaz, A., Uğurlu, M.F. (2017). Evaluation Of Pre-School Teachers' Opinions On Teaching With Games, European Journal of Alternative Education Studies, 2(1):83-100.

Alıncak, F., Tuzcuoğulları, T. (2016). The Evaluation Of Violent Content Games For Children's Development, European Journal of Physical Education and Sport Science, 2(5):61-67.

Ayan S, Alıncak F, Tuzcuoğulları, Ö.T. (2015) Gaziantep'te Oynanan Bazı Yöresel Oyunların Hentbol Branşının Teknik Çalışmasına Yönelik Eğitsel Oyunlar Olarak Değerlendirilmesi, Uluslararası Türk Eğitim Bilimleri Dergisi, 4, 252-257.

Ayan S, Soylu Y, Bozdal Ö, Alıncak F. (2017). Investigation of Emotional Intelligence Level of University Students, European Journal of Physical Education and Sport Science, 3 (5).

Ayan, S, ve Ulaş, M, (2015). The Examination Of Playground Equipments Which Are Used In Turkey According To The Models In Developed Countries, Route Educational And Social Science Journal, 2(3), 130-145.

Ayan, S., Ergin, M., Alıncak, F. (2017). The Evaluation Of The Participation Of Game and Physical Education Lesson Of The Mild Severe Degree Mental Retardation and Autistic Students, European Journal of Special Education Research, 2(2):35-49.

Aydın, A. (2008). Sembolik Oyun Testi'nin Türkçe'ye Uyarlanması ve Okul Öncesi Dönemdeki Normal, Otistik ve Zihin Engelli Çocukların Sembolik Oyun Davranışlarının İncelenmesi. Doktora Tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü: İstanbul.

Christodoulos, A. D. (2006). Obesity and Physical Fitness Of Pre-Adolescent Children During The Academic Year and The Summer Period: Effects Of Organized Physical Activity. *Journal Of Child Health Care*, 10(3), 199–212.

Çoruh, L. (2004). Bilgisayar Destekli Eğitim Kapsamında Hazırlanan Bilgisayar Oyunlarının 4-6 Yaş Arası Çocuklara Temel Kavramların Öğretilmesindeki Etkisi. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü: Ankara

Dansky, J., Silverman, I. (1973). Effects of Play on Associative Fluency in Preschool-Aged Children, *Developmental Psychology*. 9(1): 38-43.

Durualp, E. (2009). Altı Yaşındaki Çocukların Sosyal Becerilerine Oyun Temelli Sosyal Beceri Eğitiminin Etkisinin İncelenmesi. Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü: Ankara.

Evans, G.W., Mccoy, J.M. (1998). When Buildings Don't Work: the Role of Architecture in Human Health. *Journal of Environmental Psychology*, 18, 85–94.

Gazetoğlu, Ö. (2007). Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Devam Eden 6 Yaş Çocuklarına Öz Bakım Becerilerinin Kazandırılmasında Oyun Yoluyla Öğretimin Etkisi. Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü: İzmir.

Gunsberg, A. "Creativity and Play," *The Underserved: Our Young Gifted Children*. Derleyen: M.B. Karnes. Reston VA: The Council for Exceptional Children, 1983, s. 144-157.

Gül, M. (2006). Anasınıfına Devam Eden Altı Sosyo Ekonomik Düzeydeki 61-72 Ay Arası Çocuklara Sembolik Oyun Eğitiminin Genel Gelişim Durumlarına Etkisi. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Kalaycıoğlu, H. (2011). Resim-Kelime Oyunlarının ve Cinsiyetin Dört Yaş Çocukların İngilizce Kelime Performansına Etkisi: Deneysel bir Araştırma Kelime Performansına Etkisi. Yüksek Lisans Tezi, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü: Ankara.

Koçyiğit, S., Tuğluk, M.N., Kök, M. (2007). Çocuğun gelişim sürecinde eğitsel bir etkinlik olarak oyun. *Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 16, 324-342.

MEB İlköğretim Kurumlar Yönetmeliği 26.07. 2014 Tarihli Ve 29072 Sayılı Resmi Gazete, http://mevzuat.meb.gov.tr/html/ilkveokuloncyon_0/ilkveokuloncyon_0.html.

Milli Eğitim Bakanlığı (2013). Okul Öncesi Eğitim Programı. <http://tegm.meb.gov.tr/dosya/okuloncesi/ooproram.pdf> adresinden 20 Şubat 2014 tarihinde edinilmiştir.

Moore, R., Floyd, M. (2007). Investigating Parks for Active Recreation for Kids (IPARK). Funding by the Active Living Research program of The Robert Wood Johnson Foundation.

Özdemir, A. (2011). Okul Bahçesi Peyzaj Tasarım Anlayışındaki Değişim Ve Bu Değişimin Uygulamaya Yansımalarının Bartın Kenti Örneğinde İncelenmesi, *Bartın Orman Fakültesi Dergisi*, 13(19), 41-51.

Özdenk, Ç. (2007). 6 Yaş Grubu Öğrencilerin Psiko-motor Gelişimlerinin Sağlanmasında Oyunun Yeri ve Önemi. Yüksek Lisans Tezi, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü: Elazığ.

Öztürk, H. (2016a). Antrenörlük ve Spor Yöneticiliği Bölümlerinde Okuyan Öğrencilerin Fiziksel Aktivite İçeren Oyunları Oynamaya Yönelik Tutumları, *Gaziantep University Journal of Social Sciences*, 15(2):717-728.

Öztürk, H. (2016b). The Role Of Sports In Kindergarten Teachers' Recreational Habits. *Educational Research and Reviews*, 11(3):113-119.

Sanoff, H. (2002). *Schools Designed with Community Participation*. Washington, DC: National Clearinghouse for Educational Facilities.

Sivri, H. (1993). *Fiziksel ve Mekansal Çevrenin Çocuk Davranışına ve Gelişimine Etkileri (Doktora Tezi)*. Dokuz Eylül Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İzmir.

Timmons, L. (2003). *A right to play? Examining childhood and a child's right to recreation*. <http://www.stfx.ca/people/svincent/socianth391/timmonsliam.html>. (Erişim tarihi: 05.09.2012).

Tuğrul, B. (2010). *Oyun temelli öğrenme*. İçinde R. Zembat (Ed.), *Okul öncesinde özel öğretim yöntemleri*, Ankara: Anı Yayıncılık. s. 35-76.

Üçer, M.(1985). "Eskişehir Folklorunda Çocuk Oyunları", *Halk Kültürü*, İstanbul 1985/2, 119-125.

Yıldırım, A., & Şimşek, H. (2006). *Qualitative Research Methods in Social Sciences*. Ankara: Seckin Publications.

Yin, R.K. (1984). *Case study research: Design and methods*. In Yıldırım, A., & Şimşek, H. (2006). *Qualitative Research Methods in Social Sciences*, Ankara: Seckin Publications.